

omsluttet af denne. Ja, det er rigtigt, men nu har jeg boet 35 Aar paa Frederiksberg, og den første eller anden Dag, jeg var derude, hørte jeg Tale om denne Sammensmeltning. Men det er min bestemte Overbevisning, at denne Sammensmeltning den Gang var meget nærmere end nu. Og det forekommer mig, at naar den ikke er saa grumme nær, maa man sørge for, at Kommunen derude ikke bliver forfordelt, og det vil den blive, hvis dette Forslag ikke gaar igennem. Hvis Grundskatterne nemlig bliver væsentlig højere paa Frederiksberg end i København, forrykkes Forholdet mellem de 2 Kommuner. Thi lægges der yderligere paa Grundskatten, stiger Lejen ogsaa, og det bliver da vanskeligere at faa lejet ud paa Frederiksberg end i København, naar Prisen paa Lejligheder derude er større. De to Kommuner maa være saa vidt muligt ens stillede, ellers bliver der ikke rolige Forhold.

Vejstrup: Jeg vil først sige til den højtærede Indenrigsminister, at naar han sagde, at der var sket Henvendelse til Kommissionen, men at den ingen Anledning fandt til at udtale sig om en enkelt Kommune, forekommer det mig, at der havde været saa meget større Grund for den højtærede Minister til at lade dette Spørgsmaal bero foreløbig. Naar den højtærede Minister paastod, at dette Forslag i Virkeligheden var et Tilløb til en Værdistigningsskat, idet de 5,65 p. m. i Virkeligheden var en Stigning af Grundværdiskatten, skal jeg villig indrømme, at det er fuldkommen rigtigt. Det er et ganske andet Forhold: 5,65 p. m. i Stedet for som foreslaaet af Mindretallet i Frederiksberg Kommune at opkræve 2 pCt. Dernæst vil jeg sige til den ærede Ordfører for Fler-tallet — jeg skal ved denne Lejlighed huske at tilføje, at det var som Ordfører for Fler-tallet, at det ærede Medlem talte —, at naar han hævdede, at Byggeriet paa Frederiksberg vilde standse, er det ærede Medlem i Virkeligheden i Modstrid med det faktiske, hvad denne Sag angaar. Naar der lægges Skat paa de ubebyggede Grunde, foranlediger man netop Folk til at bygge fremfor at lade Grundene ligge hen paa Spekulation, saaledes som adskillige gør det paa Frederiksberg. Ved en Grundværdiskat vil man paa en ganske overordentlig kraftig Maade fremme Bebyggelsen paa Frederiksberg. Det ærede Medlem sagde, at han ikke vilde købe Ejendomme paa Frederiksberg, hvis der var Fare for, at Skatterne skulde blive for store. Jeg vil sige, at jeg tror

alligevel, at det vilde være ganske rart, om vi havde det saaledes, at man ogsaa i nogen Grad — om jeg saa maa sige — vilde kapitalisere Udsigten til Tab. Det ærede Medlem vilde hellere kapitalisere Haabet end den mulige Udsigt til Tab, men dog vilde det være heldigt, om man ikke blot kapitaliserede Haabet, men ogsaa Udsigten til Tab. Endelig sagde det ærede Medlem, at det af mig omtalte Spørgsmaal var et Principspørgsmaal — og jeg forstod, at det var i Tilslutning til den højtærede Minister —, og det kunde ikke løses af en enkelt Kommune. Men herimod maa jeg protestere. Det er netop noget, man har gjort andre Steder, ganske særlig i Tyskland, hvor man har gennemført Grundværdistigningsskat i enkelte Kommuner, uden at det er gennemført i hele Landet. Jeg ser derfor ikke, at der er noget til Hinder for ogsaa her at løse Spørgsmaalet for en enkelt Kommune.

Christiansen: Lighed med, hvad de sidste ærede Talere sagde, vil jeg bemærke overfor den højtærede Minister, at jeg ganske vist heller ikke havde tænkt mig, at Spørgsmaalet om en Reform af Københavns Ejendomsbeskatning skulde kædes sammen med Spørgsmaalet om en Reform af Beskatningsformerne i det øvrige Land. Vi har her gennem mange Aar haft andre Former for Ejendomsbeskatning, og at det skulde være nødvendigt, at en Reform af disse blev betinget af, at den gennemførtes i Kontakt med bestemte Principper for hele det øvrige Land, kan jeg ikke forstaa. Hvis det skulde være nødvendigt, saa kan en saadan Reform ganske vist blive en sen Historie. Den højtærede Minister kom med en Ytring om, at det vilde volde megen Kval at udfinde, hvad Staten skulde have, og hvad Kommunerne skulde have af en fremtidig Værdistigning. Det forekommer mig, at dette ikke skulde kunne volde saa megen Kval; jeg har ikke tænkt mig, at Staten skulde have mere end, hvad den nu faar af den kommunale Ejendomsskyld. Efter at Staten paa en vis Maade har baandlagt alt, hvad der hedder Formuebeskatning til Fordel for sig, og efter at den har lagt en Bunke Byrder paa Kommunerne, synes jeg ikke, at Overvejelserne vedrørende kommunale Beskatninger af forskellig Art, særlig Ejendomsbeskatningen, skulde gaa ud paa, i hvor høj Grad Staten kunde komme til at klippe de stærkt overbebyrdede Kommuner, som netop trænger til paa denne Konto at forøge deres Indtægt.